

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind cooperarea României cu Oficiul European de Poliție (Europol)

Pentru crearea cadrului juridic necesar aplicării Deciziei 2009/371/JAI a Consiliului privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 121 din 15 mai 2009

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește regimul juridic aplicabil activității de cooperare dintre autoritățile publice române și Europol.

(2) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *Europol* – Oficiul European de Poliție înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 121 din 15 mai 2009, denumită în continuare *Decizia Europol*;

b) *autoritate română competentă* – autoritatea publică română cu atribuții în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor ori

care desfășoară activități specifice de cooperare și asistență polițienească internațională;

c) *ofițeri de legătură la Europol* – polițiștii numiți să reprezinte interesele Unității Naționale Europol în cadrul Europol și care constituie Biroul român de legătură la Europol;

d) *organism comun de supraveghere* – organismul înființat prin art.34 din Decizia Europol;

e) *organism național de supraveghere* – autoritatea publică română desemnată în această calitate, potrivit art. 33 din Decizia Europol;

f) *Unitatea Națională Europol* – structura de specialitate, fără personalitate juridică, organizată în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române - Centrul de Cooperare Polițienească Internațională;

g) *infracțiuni de competența Europol* – infracțiunile circumscrise competenței Europol, astfel cum este stabilită la art. 4 din Decizia Europol;

h) *infracțiuni conexe* – infracțiunile ce intră în competența Europol prin săvârșirea lor în unul dintre scopurile prevăzute la art. 4 alin.(3) din Decizia Europol;

i) *legislație din domeniul cooperării polițienești internaționale* – legislația națională, tratatele internaționale la care România este parte și instrumentele juridice ale Uniunii Europene relevante, aplicabile activităților specifice de cooperare și asistență polițienească internațională;

j) *stat membru* – statul membru al Uniunii Europene.

Art. 2. – (1) Se desemnează inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române ca reprezentant al României în cadrul Consiliului de Administrație al Europol, iar șeful Centrului de Cooperare Polițienească Internațională ca supleant al acestuia.

(2) Autoritățile publice române detașează experți naționali la Europol, în condițiile legislației aplicabile fiecărei categorii de personal și ale normelor de punere în aplicare adoptate potrivit art. 39 alin. (5) din Decizia Europol.

CAPITOLUL II

Asistența Europol cu privire la anchetele penale

Secțiunea 1

Echipe comune de anchetă

Art. 3. – (1) Autoritățile judiciare care constituie echipe comune de anchetă în condițiile art. 182 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, în urma analizei proprii sau la solicitarea Europol, propun autorităților celorlalte state participante ca în componența echipelor respective să fie inclus și personal Europol, în măsura în care obiectul anchetelor privește infracțiuni de competența Europol.

(2) Autoritățile judiciare prevăzute la alin. (1) transmit Europol solicitarea de participare în cadrul echipelor comune de anchetă, prin intermediul Unității Naționale Europol, numai după obținerea acordului autorităților celorlalte state participante.

(3) Modalitățile administrative de participare a personalului Europol în cadrul echipelor comune de anchetă care funcționează pe teritoriul României se stabilesc potrivit dispozițiilor art. 6 din Decizia Europol.

(4) Personalul Europol participă în cadrul echipelor comune de anchetă care funcționează pe teritoriul României în calitate de membri detașați.

(5) La solicitarea Europol, autoritățile publice române își exprimă acordul cu privire la includerea informațiilor furnizate de acestea echipei comune de anchetă într-un sistem de prelucrare a informațiilor de la nivelul Europol.

(6) Prejudiciul cauzat de personalul Europol pe timpul participării în cadrul echipelor comune de anchetă care funcționează pe teritoriul României se repară în aceleași condiții ca și prejudiciul cauzat de membrii români ai echipei comune de anchetă.

(7) Autoritățile publice române, după informarea Unității Naționale Europol, solicită Europol rambursarea integrală a contravalorii sumelor de bani plătite de către acestea victimelor sau persoanelor îndreptățite să le primească în numele acestora pentru repararea prejudiciului prevăzut la alin. (6), cu excepția cazului în care prin dispoziții convenite între statul român și Europol se stabilește altfel.

(8) Litigiile cu privire la solicitările prevăzute la alin. (7) se soluționează în cadrul Consiliului de Administrație al Europol, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (2) ultima teză din Decizia Europol.

Secțiunea a 2 - a

Inițierea de anchete penale

Art. 4. – (1) Autoritățile române competente analizează cu prioritate solicitările Europol privind inițierea, derularea și coordonarea de anchete penale și răspund la acestea, menționând dacă anchetele solicitate vor fi inițiate sau nu.

(2) În cazul în care autoritățile române competente decid să nu dea curs unei solicitări a Europol, în cuprinsul răspunsului se menționează și motivele care au stat la baza acestei decizii, cu excepția cazurilor în care aceste motive nu pot fi divulgate potrivit art. 7 alin. (3) din Decizia Europol.

(3) Răspunsurile la solicitările Europol prevăzute la alin. (1), precum și informațiile furnizate Europol cu privire la rezultatele anchetelor sunt transmise prin intermediul Unității Naționale Europol.

CAPITOLUL III

Canale de cooperare cu Europol

Secțiunea 1

Unitatea Națională Europol

Art. 5. – (1) Se desemnează Unitatea Națională Europol ca punct unic de legătură cu Europol.

(2) Autoritățile române competente pot coopera direct cu Europol numai în situații deosebite, determinate de necesitatea asigurării rapidității schimbului de date și informații sau a păstrării confidențialității acțiunilor desfășurate.

(3) Orice comunicare directă cu Europol se desfășoară cu informarea în prealabil a Unității Naționale Europol.

Art. 6. – (1) Unitatea Națională Europol are următoarele atribuții principale:

a) furnizează Europol, din proprie inițiativă, datele și informațiile operative pe care, în urma analizei proprii, le consideră

necesare pentru îndeplinirea sarcinilor Europol prevăzute la art. 5 din Decizia Europol;

b) răspunde solicitărilor de date și informații operative și de consiliere primite de la Europol;

c) actualizează datele și informațiile operative furnizate Europol;

d) evaluează, la solicitarea autorităților române competente, date și informații operative și transmite acestora rezultatul evaluării;

e) adresează Europol, din proprie inițiativă sau la cererea unei autorități române competente, solicitări de consiliere, de date și informații operative, precum și de analiză;

f) furnizează Europol informații în vederea stocării acestora în bazele sale de date;

g) efectuează schimb de informații cu ofițerii de legătură la Europol ai celorlalte state membre, inclusiv cu privire la infracțiuni care nu sunt de competența Europol, în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești internaționale;

h) asigură respectarea dispozițiilor legale privind datele și informațiile operative vehiculate în cadrul activităților proprii de schimb de informații cu Europol sau cu ofițerii de legătură la Europol ai celorlalte state membre.

(2) Unitatea Națională Europol nu furnizează Europol date și informații operative dacă, în temeiul analizei proprii sau a elementelor furnizate de o altă autoritate română competentă, stabilește că furnizarea de date și informații operative către Europol în cazul respectiv determină apariția uneia dintre consecințele prevăzute la art. 8 alin. (5) din Decizia Europol.

Art. 7. – Șeful Unității Naționale Europol participă la întâlnirile periodice cu șefii unităților naționale ale celorlalte state membre, organizate în condițiile și pentru scopurile prevăzute la art. 8 alin. (7) din Decizia Europol.

Secțiunea a 2-a *Ofițerii de legătură la Europol*

Art. 8. – (1) Ministrul administrației și internelor, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, numește ofițerii de legătură la Europol.

(2) Ofițerii de legătură la Europol provin din rândul ofițerilor de poliție și sunt trimiși în misiune permanentă în străinătate în funcții asimilate atașatorilor de afaceri interne, cu statut diplomatic.

(3) Ofițerii de legătură la Europol sunt instruiți de către Unitatea Națională Europol, înainte de începerea activității în cadrul Biroului român de legătură la Europol.

(4) Aceștia reprezintă interesele Unității Naționale Europol în cadrul Europol, în conformitate cu legislația română și cu dispozițiile aplicabile Europol.

Art. 9. – (1) Ofițerii de legătură la Europol au următoarele atribuții principale:

a) furnizează către Europol informații din partea Unității Naționale Europol sau din partea autorităților române competente;

b) furnizează Unității Naționale Europol informații din partea Europol;

c) cooperează cu personalul Europol în ceea ce privește comunicarea de informații și consilierea;

d) sprijină schimbul de informații între Unitatea Națională Europol și ofițerii de legătură la Europol ai celorlalte state membre;

e) efectuează schimb de informații cu unitățile naționale Europol din celelalte state membre, inclusiv cu privire la infracțiuni care nu sunt de competența Europol, în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești internaționale;

f) participă la activitățile grupurilor de analiză din care fac parte, constituite potrivit art. 14 alin. (2) din Decizia Europol.

(2) Ofițerii de legătură la Europol își exercită atribuțiile fără a prejudicia realizarea atribuțiilor Unității Naționale Europol prevăzute la art.6.

Art. 10. – (1) În timpul activității în cadrul Biroului român de legătură la Europol și după încetarea acestei activități, ofițerii de legătură la Europol sunt ținuti de obligația de discreție și de confidențialitate în condițiile prevăzute la art.41 din Decizia Europol.

(2) Încălcarea de către ofițerii de legătură la Europol a obligației de discreție și de confidențialitate prevăzută la art. 41 din Decizia Europol reprezintă o încălcare a îndatoririlor de serviciu și atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă sau, după caz, penală a acestora.

Art. 11. – Ofițerii de legătură la Europol, precum și membrii familiilor lor care îi însoțesc în misiune beneficiază de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea corespunzătoare a activității lor în cadrul Europol, stabilite în condițiile art. 51 alin. (3) din Decizia Europol.

CAPITOLUL IV

Schimbul de informații cu Europol

Secțiunea 1

Sistemul informațional Europol

Art. 12. – Inspectoratul General al Poliției Române, prin structurile de specialitate și Unitatea Națională Europol, răspunde pentru menținerea legăturilor cu sistemul informațional Europol, prevăzut la art. 11 din Decizia Europol.

Art. 13. – Sistemul informațional Europol este utilizat de Unitatea Națională Europol și de ofițerii de legătură la Europol, din proprie inițiativă sau la solicitarea autorităților române competente, pentru introducerea, extragerea, modificarea, completarea, corectarea sau ștergerea datelor necesare îndeplinirii sarcinilor Europol.

Art. 14. – (1) În sistemul informațional Europol se introduc, potrivit art.13, date referitoare la:

a) persoane cu privire la care se efectuează investigații polițienești sau care sunt cercetate în cadrul unui proces penal, pentru săvârșirea sau participarea la săvârșirea unor infracțiuni de competența Europol, ori care au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune;

b) persoane cu privire la care există date sau indicii temeinice din care rezultă că acestea intenționează să săvârșescă o infracțiune de competența Europol.

(2) Datele introduse în sistemul informațional Europol cu privire la persoanele prevăzute la alin. (1) pot cuprinde numai informațiile prevăzute la art. 12 alin. (2) și (3) din Decizia Europol.

(3) Categoriile de date prevăzute la art.12 alin. (3) din Decizia Europol se introduc în sistemul informațional Europol chiar dacă nu conțin mențiuni referitoare la persoane.

Art. 15. – (1) Unitatea Națională Europol comunică unităților naționale Europol ale celorlalte state membre sau Europol, la solicitarea acestora, orice alte informații pe care le deține cu privire la persoanele prevăzute la art. 14 alin. (1), în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești internaționale.

(2) Unitatea Națională Europol, din proprie inițiativă sau la cererea autorităților române competente, solicită unităților naționale Europol ale celorlalte state membre, alte informații cu privire la persoanele prevăzute la art. 14 alin. (1), în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești internaționale.

(3) Unitatea Națională Europol realizează schimbul de informații în condițiile alin. (1) și (2) inclusiv în cazurile în care acestea se referă la una sau mai multe infracțiuni conexe despre care există date în sistemul informațional Europol.

(4) Autoritățile române competente care au solicitat introducerea de date în sistemul informațional Europol cu privire la persoanele prevăzute la art. 14 alin. (1), transmit Unității Naționale Europol sau ofițerilor de legătură la Europol o solicitare privind ștergerea acestor date, în termen de 20 de zile de la data la care au luat la cunoștință despre apariția uneia dintre următoarele situații:

a) în urma finalizării investigației polițienești nu s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la persoana în cauză;

b) în cadrul procesului penal, cu privire la persoana în cauză, s-a dispus scoaterea de sub urmărire, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile art. 11 din Codul de procedură penală.

(5) Unitatea Națională Europol și ofițerii de legătură la Europol șterg datele pe care le-au introdus în sistemul informațional Europol cu privire la persoanele prevăzute la art. 14 alin. (1) de îndată ce au luat la cunoștință despre apariția uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (4).

Art. 16. – (1) Sistemul informațional Europol poate fi consultat în mod direct și de către autoritățile române competente prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. Anexa poate fi modificată sau completată prin hotărâre a Guvernului.

(2) Rezultatul consultării prevăzute la alin. (1) arată doar dacă datele solicitate sunt disponibile în sistemul informațional Europol.

(3) Unitatea Națională Europol, la solicitarea autorităților române competente, extrage din sistemul informațional Europol datele

identificate ca urmare a consultării prevăzute la alin. (1) și le pune la dispoziția acestora.

(4) Unitatea Națională Europol realizează demersurile necesare pentru transmiterea la Secretariatul General al Consiliului a informațiilor privind autoritățile române competente prevăzute în anexă, inclusiv modificările ulterioare ale acesteia.

Art. 17. – (1) Unitatea Națională Europol și ofițerii de legătură la Europol examinează de îndată informațiile primite de la autoritățile române competente sau de la autoritățile competente ale celorlalte state membre privind acuratețea datelor din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (2) din Decizia Europol pe care le-au introdus în sistemul informațional Europol și, atunci când este necesar, le modifică, le completează, le corectează sau le șterg.

(2) Autoritățile române competente transmit, prin intermediul Unității Naționale Europol, autorităților competente ale celorlalte state membre informații din care rezultă că datele din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (2) din Decizia Europol pe care acestea din urmă le-au introdus în sistemul informațional Europol nu sunt corecte ori necesită a fi completate.

(3) În situația în care sistemul informațional Europol cuprinde date din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (3) din Decizia Europol cu privire la o anumită persoană, Unitatea Națională Europol sau ofițerii de legătură la Europol pot să introducă date suplimentare din aceleași categorii și cu privire la aceeași persoană fără verificarea incidenței cazurilor prevăzute la art. 14 alin. (1).

(4) În cazul în care apar contradicții între datele introduse potrivit alin.(3) și datele deja existente în sistemul informațional Europol, Unitatea Națională Europol sau ofițerii de legătură la Europol, după caz, realizează demersurile necesare pentru consultarea autorităților competente ale statelor membre care au introdus datele respective, în vederea stabilirii actualității și realității acestora.

(5) În cazul în care Unitatea Națională Europol sau ofițerii de legătură la Europol stabilesc necesitatea ștergerii tuturor datelor din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (2) din Decizia Europol, pe care le-au introdus în sistemul informațional Europol cu privire la o anumită persoană, informează despre aceasta autoritățile competente ale statelor membre care au introdus ulterior, cu privire la aceeași persoană, date din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (3) din Decizia Europol.

(6) De la data primirii comunicării privind decizia autorității competente dintr-un alt stat membru de a șterge toate datele din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (2) din Decizia Europol pe care aceasta le-a introdus în sistemul informațional Europol cu privire la o anumită persoană, Unitatea Națională Europol sau ofițerul de legătură la Europol, atunci când au introdus ulterior, din proprie inițiativă, cu privire la aceeași persoană, date din categoriile prevăzute la art. 12 alin. (3) din Decizia Europol ori autoritatea română competentă care a solicitat introducerea unor asemenea date preia răspunderea cu privire la protecția datelor ce urmau a fi șterse, precum și dreptul de a le modifica, completa, corecta sau șterge.

(7) Unitatea Națională Europol sau ofițerii de legătură la Europol, după caz, răspund pentru exactitatea și actualitatea datelor pe care le introduc din proprie inițiativă în sistemul informațional Europol, precum și pentru respectarea prevederilor prezentei legi și ale Deciziei Europol la introducerea, extragerea sau modificarea datelor din sistemul informațional Europol.

(8) Autoritățile române competente răspund pentru exactitatea și actualitatea datelor introduse în sistemul informațional Europol la solicitarea lor, precum și pentru respectarea prevederilor prezentei legi și ale Deciziei Europol la solicitarea introducerii, extragerii sau modificării datelor din sistemul informațional Europol.

Secțiunea a 2 - a
Fișierele de lucru pentru analiză
constituite la nivelul Europol

Art. 18. – (1) La cererea Europol sau din proprie inițiativă, Unitatea Națională Europol comunică Europol toate informațiile necesare în cadrul unui anumit fișier de lucru pentru analiză, constituit potrivit art.14 - 16 din Decizia Europol. Prevederile art. 6 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) În temeiul alin. (1) se comunică numai acele informații care pot fi utilizate, în condițiile legii, de către autoritățile române competente în scopul prevenirii, descoperirii sau cercetării infracțiunilor.

(3) Autoritățile române competente prevăzute în anexă pot comunica direct Europol informații în condițiile alin. (1) și (2), cu informarea prealabilă a Unității Naționale Europol, în cazurile în care Europol solicită transmiterea acestora fără întârziere ori atunci când

autoritatea română competentă în cauză stabilește că transmiterea fără întârziere este esențială pentru realizarea activităților în cadrul fișierului de lucru pentru analiză.

(4) Autoritățile române competente care au comunicat Europol informații în condițiile alin. (1) – (3) decid cu privire la condițiile de utilizare a informațiilor respective atunci când această utilizare presupune dezvăluirea către terți.

(5) Ofițerii de legătură la Europol și personalul din cadrul Unității Naționale Europol desemnat prin dispoziția inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române au dreptul de a consulta sistemul de index creat de Europol pentru datele stocate în fișierele de lucru pentru analiză potrivit art. 15 din Decizia Europol.

Art. 19. – (1) Ofițerii de legătură la Europol sunt autorizați să solicite informări cu privire la rezultatele analizelor de natură generală și strategică realizate în cadrul fișierelor de lucru pentru analiză.

(2) Ofițerii de legătură la Europol solicită să fie informați cu privire la analiza realizată de grupurile de analiză la care nu participă reprezentanți ai autorităților române competente, dacă în urma consultării sistemului de index se constată că analiza are legătură cu una sau mai multe investigații polițienești ori anchete penale desfășurate la nivelul autorităților române competente.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se transmite tuturor membrilor respectivului grup de analiză, în scris, cuprinzând motivele pe care se întemeiază, după obținerea aprobării șefului Unității Naționale Europol.

(4) Obiecțiile ridicate în cadrul grupului de analiză cu privire la participarea unui ofițer de legătură la Europol la analiza aflată în desfășurare, ca urmare a transmiterii unei solicitări în condițiile alin. (2) și (3), se soluționează în cadrul procedurii de conciliere prevăzută la art. 14 alin. (5) din Decizia Europol. Reprezentantul României în cadrul Consiliului de Administrație al Europol, șeful Unității Naționale Europol sau ofițerul de legătură la Europol care a transmis solicitarea, cu acordul prealabil al șefului Unității Naționale Europol, poate renunța la participare numai dacă, în urma examinării informațiilor puse la dispoziție, stabilește că analiza nu este utilă investigației sau anchetei avute în vedere la momentul solicitării.

(5) Ofițerii de legătură la Europol care participă în cadrul unui grup de analiză ca urmare a transmiterii unei solicitări în condițiile

alin. (2) și (3) sunt obligați să obțină acordul statelor membre implicate inițial în respectiva analiză, înainte de a utiliza informațiile din fișierul de lucru pentru analiză, dacă această utilizare presupune dezvăluirea către terți.

CAPITOLUL V

Reguli privind prelucrarea datelor în cadrul cooperării cu Europol

Art. 20. – Unitatea Națională Europol și ofițerii de legătură la Europol solicită Europol comunicarea informațiilor deținute de acesta referitoare la statul român, date privind conexiunile constatate între infracțiunile de competența Europol, precum și furnizarea datelor și informațiilor operative referitoare la alte infracțiuni grave pe care Europol le-a constatat în decursul îndeplinirii sarcinilor sale.

Art. 21. – Autoritățile române competente cooperează cu Europol în vederea stabilirii mecanismelor de control al extragerilor de date din fișierele automatizate de date ale Europol utilizate pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, în condițiile art. 18 din Decizia Europol.

Art. 22. – (1) Datele cu caracter personal obținute din fișierele de date ale Europol sau comunicate de Europol prin orice alt mijloc sunt transmise sau utilizate exclusiv de către autoritățile române competente în scopul prevenirii, descoperirii și cercetării infracțiunilor de competența Europol și a altor infracțiuni grave.

(2) Autoritățile române competente care transmit sau solicită transmiterea de date către Europol precizează cazurile în care, potrivit legislației române, utilizarea acestora este supusă unor condiții restrictive și comunică, la solicitarea autorităților din celelalte state membre, puncte de vedere cu privire la intenția acestora de a utiliza datele în cazurile de excepție prevăzute la art. 19 alin. (2) din Decizia Europol.

(3) Autoritățile române competente utilizează datele prevăzute la alin. (1) cu respectarea restricțiilor precizate de statul membru, statul terț sau organismul terț de la care provin datele respective. Se poate face excepție numai după consultarea autorităților competente ale statului membru de la care provin datele și cu luarea în considerare a punctului de vedere al acesteia.

(4) Datele prevăzute la alin. (1) pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute la alin.(1) sau de către alte autorități decât cele prevăzute la alin. (1) numai cu acordul autorităților competente ale statului membru de la care provin datele respective.

(5) Autoritățile române competente care transmit sau solicită transmiterea de date către Europol comunică, la solicitarea autorităților din celelalte state membre, acordul cu privire la utilizarea datelor respective în alte scopuri și de către alte autorități decât cele prevăzute la art. 19 alin. (1) din Decizia Europol, dacă acest lucru nu este interzis de legislația română.

Art. 23. – (1) Datele introduse în fișierele de date ale Europol sunt păstrate numai pentru perioada necesară îndeplinirii sarcinilor Europol.

(2) Unitatea Națională Europol examinează în termen de cel mult 3 ani de la introducere, necesitatea continuării stocării datelor introduse de către aceasta sau ofițerii de legătură la Europol în sistemul informațional Europol.

(3) În cursul procesului de reexaminare, Unitatea Națională Europol decide continuarea stocării datelor până la următoarea reexaminare care va avea loc după o nouă perioadă de 3 ani, în cazul în care aceste date sunt încă necesare în vederea realizării sarcinilor Europol.

(4) În cazul în care nu se ia nicio decizie cu privire la continuarea stocării datelor, datele respective sunt șterse în mod automat.

(5) Autoritățile române competente informează Europol cu privire la ștergerea din bazele de date naționale a datelor comunicate către Europol și stocate în alte fișiere de date ale Europol.

Art. 24. – (1) Autoritățile române competente care au transmis sau, după caz, au solicitat transmiterea de date către Europol comunică, la solicitarea Europol, acordul cu privire la transmiterea de către Europol a datelor respective către entitățile prevăzute la art. 22 alin. (1) și la art. 23 alin. (1) din Decizia Europol.

(2) Acordul prevăzut la alin. (1) poate fi exprimat fără rezerve sau sub rezerva unor condiții speciale și poate fi retras oricând de către autoritățile române competente care l-au acordat.

Art. 25. – Unitatea Națională Europol transmite Europol date cu caracter personal provenind de la persoane fizice sau de la persoane juridice de drept privat numai dacă se stabilește că acestea au o legătură directă cu date aflate deja la dispoziția Europol.

Art. 26. – (1) Autoritățile române competente răspund pentru:

a) legalitatea culegerii datelor, a transmiterii acestora către Europol, a introducerii, respectiv a solicitării de introducere a lor în sistemul Europol, pentru exactitatea și actualitatea acestora, precum și pentru verificarea termenelor de stocare;

b) protecția datelor care au fost transmise către Europol, dar care nu au fost încă incluse într-unul dintre fișierele sale de date.

(2) Autoritățile române competente, din proprie inițiativă sau la sesizarea Europol, solicită Unității Naționale Europol modificarea, corectarea sau ștergerea datelor incorecte transmise Europol.

Art. 27. – (1) Unitatea Națională Europol primește cereri privind exercitarea dreptului de acces al persoanelor vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal de către Europol, potrivit art.30 din Decizia Europol, pe care le transmite la Europol de îndată sau cel târziu în termen de o lună de la data primirii acestora.

(2) Autoritățile române competente cooperează cu Europol, în condițiile art. 30 alin. (4) din Decizia Europol, în vederea formulării răspunsurilor la cererile privind exercitarea dreptului de acces al persoanelor vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal de către Europol, comunicând inclusiv argumentele lor cu privire la incidența cazurilor de excepție de la comunicare de informații, prevăzute la art. 30 alin. (5) din Decizia Europol. Autoritățile române competente răspund în termen de 30 de zile de la data primirii solicitărilor Europol.

(3) În cazul prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate de către autoritățile române competente prin intermediul sistemelor de evidență proprii, în cadrul cooperării cu Europol, exercitarea drepturilor persoanelor vizate se asigură în condițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, ale Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în

activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și de asigurare a ordinii publice.

Art. 28. – Se desemnează Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal ca organism național de supraveghere în sensul art. 33 din Decizia Europol și în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

Art. 29. – Președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal desemnează cel mult 2 reprezentanți și supleanții acestora în cadrul organismului comun de supraveghere.

Art. 30. – Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal cooperează cu organismul comun de supraveghere, atunci când este necesar, în vederea sporirii coerenței aplicării normelor și procedurilor în materie de prelucrare a datelor cu caracter personal, inclusiv în vederea soluționării căilor de atac prevăzute de art. 32 din Decizia Europol.

Art. 31. – Sumele necesare pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 28, 29 și art. 30 se suportă de la bugetul de stat și sunt prevăzute anual în bugetul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

Art. 32. – Autoritățile române competente, individual sau în cooperare cu Europol, pun în aplicare măsuri vizând prelucrarea automatizată a datelor de către Europol menite:

a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor cu caracter personal;

b) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau eliminarea suportului de date în mod neautorizat;

c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal stocate;

d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automatizată a datelor de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor;

e) să se asigure că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automatizată a datelor au acces numai la datele pentru care sunt autorizate;

f) să se asigure că este posibilă verificarea și stabilirea organismelor cărora le pot fi comunicate sau le-au fost comunicate date cu caracter personal prin intermediul echipamentelor de comunicații;

g) să asigure posibilitatea de a verifica și de a stabili ce date cu caracter personal au fost introduse în sistemele automatizate de prelucrare a datelor, precum și când și cine a introdus datele respective;

h) să împiedice consultarea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal pe parcursul transferurilor de date personale sau pe parcursul transportului suporturilor de date;

i) să se asigure că funcționarea sistemelor instalate poate fi imediat remediată după producerea unei întreruperi;

j) să asigure funcționarea fără defecțiuni a sistemului, raportarea imediată a defecțiunilor de funcționare și să se asigure că datele stocate nu sunt afectate de funcționarea defectuoasă a sistemului.

Art. 33. – (1) Autoritățile române competente iau toate măsurile necesare pentru protejarea informațiilor supuse regimului de confidențialitate stabilit potrivit art. 40 din Decizia Europol sau, după caz, regimului juridic aferent informațiilor clasificate, furnizate de Europol.

(2) Autoritățile române competente efectuează potrivit legii române, la solicitarea Europol formulată în condițiile art. 40 alin. (2) din Decizia Europol, verificări de securitate asupra cetățenilor români și acordă celorlalte state membre asistență în acest sens.

(3) Autoritățile române competente permit accesul la informațiile clasificate prevăzute la alin. (1), potrivit nivelului de acces, numai acelor persoane care posedă o autorizație de acces la informații clasificate.

Art. 34. – (1) Autoritățile publice române răspund, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat unei persoane prin utilizarea de date eronate provenind din fișierele Europol sau prin utilizarea de date care au fost stocate sau prelucrate în fișierele Europol cu nerespectarea dispozițiilor Deciziei Europol.

(2) Autoritățile publice române solicită autorităților celorlalte state membre sau Europol, în condițiile art. 52 alin. (2) din Decizia Europol, rambursarea sumelor plătite pentru repararea prejudiciului prevăzut la alin. (1).

(3) Autoritățile române competente rambursează din bugetul propriu, în condițiile art. 52 alin. (2) din Decizia Europol, sumele de bani plătite de autoritățile celorlalte state membre pentru repararea unui prejudiciu.

(4) Litigiile cu privire la solicitările prevăzute la alin. (2) și (3) se soluționează în cadrul Consiliului de Administrație al Europol, potrivit art. 52 alin. (3) din Decizia Europol.

CAPITOLUL VI

Asigurarea financiară

Art. 35. – (1) Cheltuielile efectuate de către Unitatea Națională Europol în cadrul procesului de comunicare cu Europol sunt suportate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Unitatea Națională Europol solicită Europol rambursarea cheltuielilor de conectare.

Art. 36. – Cheltuielile legate de trimiterea în misiune a ofițerilor de legătură la Europol, cu excepția celor suportate de Europol, sunt suportate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 37. – (1) Contravaloarea în lei a contribuției financiare a României stabilită potrivit art. 58 alin. (4) din Decizia Europol se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

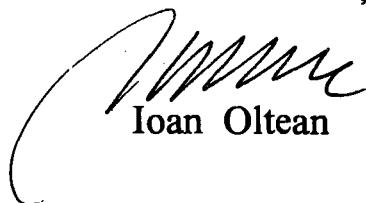
(2) Sumele rambursate de Europol potrivit art. 58 alin.(5) din Decizia Europol constituie venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL VII**Dispoziții finale**

Art. 38. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2007 pentru reglementarea unor măsuri de punere în aplicare a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția EUROPOL), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 28 iunie 2007, aprobată prin Legea nr. 329/2007, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Vasile Blaga

București, 19 martie 2012
Nr. 55.

**Autoritățile române competente ce au dreptul de a consulta
în mod direct sistemul informațional Europol**

I. Ministerul Administrației și Internelor prin:

1. Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile subordonate;
2. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și unitățile subordonate;
3. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă;
4. Oficiul Român pentru Imigrări și unitățile subordonate;
5. Inspectoratul General al Jandarmeriei Române și unitățile subordonate.

II. Ministerul Finanțelor Publice prin:

1. Agenția Națională de Administrare Fiscală.

III. Serviciul Român de Informații prin:

1. Direcția Generală Prevenire și Combatere Terorism.

IV. Ministerul Public

V. Instanțele judecătorești

VI. Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

VII. Ministerul Mediului și Pădurilor prin:

1. Garda Națională de Mediu.

VIII. Ministerul Justiției prin:

1. Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene.